

- o ile to konieczne uchylenie wszystkich aktów prowadzących do wydania tej decyzji, w szczególności decyzji określających ilość punktów przyznawanych skarżącemu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik służby prawnej stale otrzymujący jedne z najwyższych ocen jeżeli chodzi o punkty za zasługi w swej grupie zaszerogowania i w służbie, podnosi przede wszystkim naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego oraz przepisów wykonawczych, według których zasługi są decydującym kryterium przy przydziale punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej (PPDG) oraz przy awansie. Nieawansowanie skarżącego ma być wynikiem po pierwsze tych niezgodności z prawem, które skarżący zakwestionował w skargach F-98/05⁽¹⁾ i T-312/04⁽²⁾, po drugie kryteriów przyznawania PPDG w służbie prawnej, które dają pierwszeństwo urzędnikom mającym najdłuższy staż w grupie zaszerogowania niezależnie od ich zasług, po trzecie określonych błędów przy okazji przyznawania punktów innym urzędnikom w szczególności przez komitet ds. awansu.

Skarżący twierdzi następnie, że zaskarżone akty naruszają zasady równego traktowania i ekspektatywy rozwoju kariery, dotknięte są oczywistym błędem w ocenie i stanowią nadużycie władzy. Ponadto wiążą się z nimi uchybienia proceduralne i braki formalne.

Skarżący powołuje się wreszcie na niezgodność z prawem przepisów wykonawczych, podnosząc co następuje:

- nie uwzględniając zakresu odpowiedzialności i wykorzystania kilku języków przy wykonywaniu obowiązków przepisy wykonawcze naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego w nowym brzmieniu;
- przewidując, że awanse są determinowane przez pozbawiony uzasadnienia przydział punktów pierwszeństwa na wniosek każdej DG lub komitetu ds. awansu, art. 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 i 13 przepisów wykonawczych naruszają w szczególności art. 25 ust. 2 oraz art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przyznając każdej DG jednakową liczbę punktów na urzędnika, art. 4 i 6 przepisów wykonawczych naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego, a także zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;
- przewidując przydział punktów przejściowych opartych generalnie na stażu pracy w grupie zaszerogowania, art. 13 ust. 2 załącznika II przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przewidując przyznanie punktów pierwszeństwa przez komitet pracowniczy za określone dodatkowe zadania

wykonywane w interesie instytucji, które są już uwzględniane przy przydziale punktów za zasługi oraz PPDG, art. 9 i załącznik I do przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;

- przewidując lepsze traktowanie urzędników DG lub służb zatrudniających niewielu pracowników oraz urzędników oddelegowanych do gabinetów członków Komisji, art. 6 przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 10 z 14.01.2006, str. 24 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-381/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

⁽²⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r., str. 45.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-119/06)

(2006/C 294/134)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrekcji urzędu ds. administracji i zaspokajania roszczeń indywidualnych (PMO) z dnia 8 grudnia 2005 r. zmieniającej organigram tego urzędu;
- uchylenie wyraźnej decyzji organu powołującego z dnia 6 lipca 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego nr R/167/06;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania ex aequo et bono w wysokości 5000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, wcześniej szef jednostki „Zasoby” PMO, kwestionuje sporną decyzję z dnia 8 grudnia 2005 r., która skutkuje objęciem przez niego stanowiska o charakterze badawczym. Skarżący podnosi naruszenie art. 7 regulaminu pracowniczego, ponieważ sporna decyzja jest niezgodna z interesem służby i nie respektuje zasady ekwiwalentności stanowisk. Po drugie skarżący podnosi naruszenie przepisów regulaminu pracowniczego dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej. Po trzecie skarżący podnosi nadużycie władzy.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 października 2006 r. — Martin Magone przeciwko Komisji**(Sprawa F-36/06) ⁽¹⁾**

(2006/C 294/135)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006, str. 52